

gav Anvisning paa for de Medsættelser, som man ikke ligefrem vilde have, skulde repræsentere en Nedgang i Statsindtægterne, men som man dog paa anden Maade vilde skaffe Erstatning for. Derom kan jeg henvide til forskjellige Forslag, der have været fremme. Man har henvist til Dækning gennem Love, som ikke være til Stede, gennem Love, som altsaa skulde tilveiebringes, og væsentlig ogsaa til det, som Mindretallet anser for ønskeligt at tilveiebringe Dækning for ved Toldnedgang, nemlig *N* og *Spiritus*. Men naar saadanne Forslag have været fremme fra Regjeringens Side, har man dog ikke magtet at komme til et Resultat, fordi man har opstillet forskjellige andre Krav i disse Forslag, som gjorde, at de i det Mindste den Gang ikke bleve til Noget. Ogsaa her har man stillet sig forskjellig, til visse Tider har man foreslaet større og mindre Afgifter paa bairsk *N*, til visse Tider slet ingen Forhøielse af Brændevinsstatten, til andre Tider en saa voldsom Forhøielse, at det vilde være en komplet Revolution, hvorved al mulig finantseel Beregning vilde vinde bort. Jeg skal imidlertid holde mig til det, som nu foreligger, og som maa siges at være det eneste Konstante; at man aldrig er kommen under dette, at man vil have en Nedgang i Statsindtægterne af mindst $3\frac{1}{2}$ Mill. Kroner. Den ærede Ordfører søgte nok nu at trøste os med, at disse $3\frac{1}{2}$ Mill. Kroner i Virkeligheden blev meget mindre. Ja, jeg vil ikke bestemt paasta, at det ikke mulig kunde vise sig, at det blev mindre, men jeg vil ligesaa bestemt paasta, at det akkurat ligesaa vel kunde vise sig, at det blev en hel Del mere. Som den ærede Ordfører udtalte sig, er det ikke muligt at gjøre nogen bestemt Beregning om det Forhold. Kun een Ting vil jeg sige, at naar den ærede Ordfører saae Forholdene saa lyst, at han mente, at man altid ved den Beregningsmaade, der er benyttet, kunde gjøre Regning paa betydelig større Indtægter end dem, man kom til efter Beregningen, maa jeg aldeles bestemt modsiges dette, aldeles bestemt. Den ærede Ordfører henviser til, at man kunde sige, at f. Ex. en Forhøielse af Toldsatserne ikke virker en Nedgang i Forbruget, men at det bliver omtrent det samme, som det var. Derimod saa snart man nedsatte Toldsatserne, var det aldeles urimeligt, hvad Toldindtægterne steg. Men jeg vil sige, at paa den Maade kan man ikke regne. Naar man vil regne paa den Maade, kan man komme til hvilket som helst Resultat; men det skal nok vise sig, at faktisk slaar dette ikke til. Den, der sidder ved Rasen og som ikke kan nøies med Beregningen alene, men kommer i Rube, naar

Pengene ikke ere der, vil ganske sikkert altid — og det enten det er den Ene eller den Anden, der er Minister — sige Nei; maa jeg bede om noget Solidere; den Slags Beregninger kan jeg ikke tage imod. I Modsetning til de Grundsætninger, som den ærede Ordfører i saa Henseende gjorde gjældende, skal jeg tillade mig at udtale, at i og for sig har naturligvis en Forhøielse af Tolden altid den Egenstab, at den tenderer til en forholdsmæssig Medsættelse af Forbruget, saa at Forhøielsen af Indtægten ikke bliver saa stor, som man troede. Og paa den anden Side har altid i og for sig en Medsættelse af en Sats den Egenstab i sig, at den tenderer til, at den Indtægt, der kommer efter den, bliver noget større end den, man kommer til efter Beregning. Men hvorvidt den Tendents, som maa siges paa den ene Side at gaa opad, og paa den anden Side at gaa nedad, virkelig kommer til at vise sig praktisk, afhænger ikke alene, ja endogsaa kun i mindre Grad af selve Forhøielsen eller Medsættelsen, men det afhænger væsentlig af hele den økonomiske Tilstand, af hele den økonomiske Udvikling, af hele den Fremgang eller Tilbagegang eller Stillestaen i Samfundet, som ganske vist ogsaa noget berøres af Toldforholdene, men tillige berøres af en Mængde andre økonomiske Forhold. Skal man i saa Henseende udtale Noget bestemt, maa man samle en meget stor Mængde økonomiske Betragtninger. Det maa man gjøre inden man virkelig i saa Henseende kan sige Noget. Derfor er det, naar vi holde os til Toldlovgivningen alene, korrektest, hvad det ærede Udvalg og ogsaa den høitærede Finansminister har gjort, at holde sig til denne Middeltberegningsmaade, som ganske vist maaske ikke slaar til, idet Indtægten kan blive noget større eller mindre end beregnet.

Rettelser.

- Sp. 4087 R. 16 f. o.: „Foihed“ læs: „Frihed“.
 — — R. 28 f. o.: „stere“ læs: „de fleste“.
 — — R. 3 f. n.: „gennem Raaring“ læs: „for og imod“.
 — 4088 R. 12 f. n.: „Fordelene ved“ læs: „Ordningen af“.
 — — R. 5 f. n.: „Pvil“ læs: „Dubtil“.
 — 4089 R. 5 f. o.: „Maloux“ læs: „Malou“.
 — 4091 R. 9 f. o.: „Valgloven“ læs: „Udvalget“.